

کشتار بزرگ زندانیان سیاسی

ردپای کشتار بزرگ زندانیان سیاسی را نمی توان با ویرانسازی خاوران محو کرد!

ماموران جمهوری اسلامی ایران با آغاز به ویران سازی آرامگاه خاوران - گلزار زندانیان سیاسی جان باخته سال ۱۳۶۷ که یادآور مقاومت نسل جویای آزادی و عدالت در برابر مرگ آفرینان رژیم جمهوری اسلامی ایران است - برآند تا ردپای کشتار بزرگ تابستان ۶۷ و حافظه تاریخی از آن دوران را محو کنند.

جمهوری اسلامی می پندارد با تخریب گلزار خاوران و تبدیل آن به "گردشگاه عمومی" می تواند مانع از تجمع سالانه بازمانده گان بر مزار قربانیان دهه ۶۰ که خواستار رسیدگی به پرونده آن جنایات بزرگ هستند گردد.

خاطره و ردپای آن جان باختگان اما نه تنها در مزارشان بلکه در قلب و اندیشه هزاران تن از مادران خاوران، دیگر بازماندگان و هم پیمانان آن شجاع ترین فرزندان ایران نقش بسته است. پیکار نسلی که در برابر استبداد حاکم هرگز سر فرود نیاورده است، گواه زنده آن است که مرگ و ویرانی حریف حافظه و اراده معطوف به آزادی نیست. خاوران بخشی از تاریخ آن سرزمین است و هم از این رو باید با تمام قوا برای پاسداری آن کوشید.

شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دمکرات و لائیک ایران

۲۳ ژانویه ۲۰۰۹

به کنگره یازدهم سازمان

فدائیان خلق ایران (اکثریت)

دوستان گرامی!

صمیمانه ترین دروذهای ما را به مناسبت برگزاری یازدهمین کنگره سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) بپذیرید. با آرزوی آن که کنگره شما با اتخاذ سیاست های سازنده ای که هموار کننده راه همکاری های فشرده تر نیروهای مستقل طرفدار حقوق بشر، جمهوری، دمکراسی و لائیسیتته در ایران باشد، برگزاری این کنگره را به شما و همه اعضاء و دوستداران تبریک میگوئیم.

به باور ما هر گامی که این سازمان در به چالش کشاندن نظام های دینی، موروثی و مسلکی و ادای سهم در تقویت جنبش های مدنی و پیشرفت پروژه های صلح، دمکراسی و عدالت اجتماعی در ایران بردارد، توسط دیگر نیروهای دمکرات با استقبال روبرو خواهد شد. ما امیدواریم کنگره شما بی آن که در گذشته غرق گردد با اتخاذ راه کارهای درخور و نقد و گسست جدی تر از آن دسته از مواضع پیشین سازمان که با اتخاذ سیاست نزدیکی به این و یا آن جناح جمهوری اسلامی ایران ازگفتمان دمکراتیک در ایران دور شد، زمینه اعتماد آفرینی بیش تری در جامعه و در میان دیگر نیروهای اپوزیسیون را فراهم آورد.

دوستان عزیز ! با نزدیکی انتخابات ریاست جمهوری در ایران و به ویژه با کارنامه اسف باری که دولت اخمدی نژاد در این دوره در امتداد ۳ دهه استبداد دینی، فقر، نابرابری های اجتماعی و تبعیضات جنستی، قومی و دینی در نظام جمهوری اسلامی از خود باقی گذاشته است، رقابت های انتخاباتی میان اصول گرایان و اصلاح طلبان حکومتی باز اوجی دوباره گرفته است. در چنین شرایطی که امکان برگزاری انتخاباتی دمکراتیک در ایران وجود ندارد، تلاش برای نزدیکی و تقویت صدای سومی که از انتخابات آزاد و رعایت حقوق بشر در ایران دفاع کند و خواستار نظام جمهوری، دمکراسی و جدایی دین از دولت باشد، بیش از هر زمان دیگر احساس می شود. وجود چنین بدیلی برای ایجاد امید به تحول و افزایش مشارکت همگانی در صحنه سیاست ایران برای تغییر اوضاعی که بر میهنمان تحمیل شده است بیش از هر زمان دیگری احساس می گردد. گسترش ناامیدی نه تنها به عمر نظام استبدادی حاکم و بی عدالتی های موجود می افزاید بلکه با گسترش یاس و

نومیدی زمینه همبستگی ملی و عمومی را در کل کشور تضعیف می سازد. اما شکل بخشیدن به بدیل دمکراتیک تنها حاصل عمل دمکراتهای راستینی خواهد بود که به جای تکیه بر قدرت های بیگانه و یا بخش هایی از قدرت سیاسی حاکم بیش از هر چیز بر توان جنبش مستقل مردم ایران تکیه زنند و به تقویت آن بیاندیشند. آرزومندیم کنگره شما با اتخاذ موضعی در این راستا، زمینه تقویت چنین بدیلی را بیش از پیش فراهم آورد.

با سلام های دوستانه،

شورای هماهنگی جنبش جمهوریخواهان دمکرات و لائیک ایران

چهارشنبه ۸ آپریل ۲۰۰۶